

[Bomholt.]

port over Esbjerg, og Statsbanerne ekspederede op til 1 200 Vogne i Døgnet. Der var dem, der klagede over Havnens manglende Effektivitet, men der blev i hvert Fald fra Personalets Side udført et stort og paaskønnelsesværdigt Arbejde; baade Havnens og Statsbanernes Folk optraadte med Konduite og fortjener den største Anerkendelse for det ofte anstrengende og vanskelige Arbejde, der blev udført til Gavn for By og Land. Det viste sig, at Havnen var i Stand til at optage og ekspedere det store Antal Skibe, men med en kommende Isvinter for Øje bør Statsbanernes Spornet dog sikkert i nogen Grad udvides paa selve Havneterrænet, da dette uden Tvivl vil bidrage til at fremskynde Omsætningen, og ligeledes bør Dobbeltsporet Lunderskov—Esbjerg snarest gennemføres.

Medens Trafikhavnen endnu synes at være stor nok, begynder det snart at knibe med Plads i Fiskerihavnen. Hvis Fiskeriflaaden udvides med samme Fart som i de sidste Aaringer, saa er det en nær forestaaende Nødvendighed at gøre Fiskerihavnen større, og nogen særlig stor Bekostning for Statskassen vil det neppe medføre, da den nuværende Fiskerihavn er bygget med Udvidelser for Øje. Det er glædeligt at se, at de Kvanta Fisk, der indføres til Esbjerg, er stadig stigende. I 1924 indfiskedes der henved 11 Mill. kg., men i 1927 ca. 16 Mill. kg. I Sammenligning med denne stadigt stigende Linie er der ganske vist større Svingninger med Hensyn til Værdien af den samlede Fiskemængde, og dette hænger jo sammen med hele Fiskeriets Organisation paa Salgsmarkedet. Ifølge en udarbejdet Statistik er der dog i 1928 fisket for 8 377 200 Kr., hvilket er en Millionfremgang fra forrige Aar.

Skønt Fiskeriet saaledes synes i glædelig Udvikling, er der dog visse Vanskeligheder, som gør sig pinligt gældende, Vanskeligheder, som det dog skulde kunne lykkes at overvinde. I saa Henseende er det et meget stort Fremskridt, at der er oprettet et særligt Ministerium for Søfart og Fiskeri. Denne ministerielle Nydannelse er blevet hilst med Glæde lige fra Skagen til Gedser, da det herigennem tydelig vises, at Staten nu for Alvor er interesseret i Fiskerierhvervet. Der er, som sagt, visse Vanskeligheder forbundet med

Fiskeriet, og de kan i næsten alle Tilfælde føres tilbage til Brist paa en virkelig rationel Ordning. Det er forholdsvis let at indføre en rationel Driftsmetode i Byernes mere koncentrerede Industrier, og ogsaa Landbruget har vist, at det er i Stand til paa beundringsværdig Maade at gennemorganisere Produktion og Omsætning. De Andelsorganisationer, der blev rejst i 80erne, og som førte Bondestanden frem til større økonomisk Styrke, kan i mange Henseender tjene som et Forbillede ogsaa for Fiskeriet. Der maa være mere Plan og Sammenhæng i Fiskeriets Produktion og Salgsbestræbelser, og der maa i højere Grad være økonomisk Samarbejde mellem de enkelte Producenter, dersom der skal opnaas en Ordning, som i det lange Løb er økonomisk tilfredsstillende for Erhvervets Udøvere. En saadan rationel Ordning findes endnu kun i Kim, og derfor lider Fiskeriet af de samme Besværligheder som det gamle Bondebrug før Andelsorganisationernes Fremkomst. Den Gang var Bønderne afhængige af Byernes Købmænd, og den meget uensartede Behandling af Varerne fik til Resultat, at Priserne baade blev lave og stærkt svingende. Paa akkurat lignende Maade er Fiskeriets mange Smaavirksomheder stillet den Dag i Dag. Man mangler de organisatoriske Former, der kan give Erhvervet den virkelige økonomiske Stabilitet og Stødkraft.

Et meget klart Indtryk fik man af det Foredrag, som Fiskeimportør Gustaf Gerike holdt paa Dansk Fiskehandels- og Havfiskeriforenings Generalforsamling den 20. Juli i Aar i Esbjerg. Det fremgik af dette Foredrag, at største Parten af de danske Fisk, der sælges i Udlandet, sælges ved Kommissionsforretninger. Medens Lande som Sverige og Holland er i Stand til at afhænde saa at sige hele deres Produktion i fast Regning, hvorved der naturligvis tjenes langt mere, overlader de danske Eksportører den største Part af deres Sendinger til udenlandske Forretningsfolk uden nogen som helst Art af Kontrol med Prisen og uden noget som helst Kendskab til, hvor Fisken bliver solgt. De tyske Importfirmaer afregner saa med de danske Eksportører i Henhold til den Pris, som Tilfældet har gjort det muligt at fremskaffe, men om Prisen er rigtig, om den kunde have været højere, det kan udelukkende skønnes ud fra Tillids-